

[Boligministeren]

som ombygning af Provianthuset kan vanskeligt kritiseres. Det er nok også almindelig praksis ved behandling af byggerier, at det i ret ringe omfang nedfældes skriftligt, hvilke drøftelser der har fundet sted.

Nærværende sag understreger for mig at se behovet for en noget mere formaliseret sagsbehandling. Jeg finder dog ikke, at der i denne henseende fra de deltagende enkeltpersoners side er udvist forhold, der kan give anledning til sanktioner. Det er således min opfattelse, at der ikke er fornødent grundlag for, at der fra statens side søges iværksat disciplinær forfølgning eller tages andre retlige skridt mod nogen af de personer eller institutioner, der har deltaget i forløbet omkring brandsikringen af Provianthuset.«

Kammeradvokaten anbefaler herefter, at det i bygningsreglementet bliver præciseret, hvorledes tilslutning til tagdækningen af brandvægge og brandsektionsvægge skal udføres, hvor der findes mere end én tagdækning. Dette vil ske ved den igangværende revision af bygningsreglementet, som vil være tilendebragt i løbet af sommeren.

Endvidere anbefaler kammeradvokaten, at det indskræpes over for offentlige bygherrer og kommunale bygningsmyndigheder, at bygningsreglementet og andre forskrifter for byggeri nøje skal overholdes, også selv om der er tale om særlige byggeopgaver for det offentlige, idet fornødent hensyn til opgavernes særlige karakter må tages ved udstedelse af skriftlige dispensationer under iagttagelse af de herom gældende regler.

Endvidere anbefaler kammeradvokaten, at det indskræpes såvel de kommunale bygningsmyndigheder som offentlige bygherrer, at mundtlige drøftelser af væsentligere betydning for udformning eller udførelse af byggeri skal nedfældes skriftligt. Disse anbefalinger har Boligministeriet fulgt ved udsendelse af Bygge- og Boligstyrelsens skrivelse af 2. februar 1994 til offentlige bygherrer.

Endelig anbefaler kammeradvokaten, at disse to forhold særligt blev indskræppet over for de medarbejdere i Slots- og Ejendomsstyrelsen, der behandlede brandsikringsforanstaltningerne i Provianthuset. Jeg har i et brev af 21. januar bedt styrelsens direktør indskræppe dette over for de pågældende medarbejdere.

Jeg tror, at branden, de efterfølgende undersøgelser og det seneste forløb har medført, at snart sagt hver en sten har været vendt omkring brandsikkerheden i Provianthuset.

Jeg synes, det er forståeligt, at en så stor katastrofe, som branden i Provianthuset var, må give anledning til overvejelser og til debat. Men jeg synes nok, at debatten undertiden har været noget ensidig og uuncerret. Lad mig som eksempel blot nævne, at det har været fremme, at Slots- og Ejendomsstyrelsen og dermed Boligministeriet skulle have misinformeret Folketinget i denne sag. Dette er efter min bedste overbevisning ikke rigtigt. Der er i den forløbne tid blevet besvaret en lang række spørgsmål. Alt materiale i sagen har været tilgængeligt for medlemmerne af Folketingets Boligudvalg, og kammeradvokaten har fået tilstillet alle fornødne sagsakter for at kunne foretage sin belysning og vurdering af sagen.

Heldigvis er der langt imellem de helt store brandkatastrofer her i landet, men det er en risiko, vi må leve med, og uanset al menneskelig omhyggelighed og agtpågivenhed vil der ikke kunne gives garantier mod, at noget lignende kan ske fremover.

Men som altid, hvor større uforudsete og uforudsigelige ting indtræffer, må man naturligvis vurdere, om vi har gjort det godt nok, om vi kunne have gjort det anderledes, om der er grundlag for at ændre eller præcisere gældende regler eller eventuelt skærpe gældende regler for at minimere risikoen for, at noget tilsvarende kan ske i fremtiden.

Det var det ene formål med den undersøgelse, som min forgænger iværksatte, og resultatet er altså bl.a., at vi i det kommende bygningsreglement præciserer reglerne om brandsektionsvægge. Samtidig er der i forbindelse med genopbygningen af Provianthuset foretaget en ændring af tagkonstruktionen, og der er på visse punkter tale om brandsikringsforanstaltninger, der er mere vidtgående end de lovgivningsmæssigt fastsatte krav.

Det andet formål med undersøgelsen: at få klarlagt, om der er begået fejl, om der er grundlag for at gøre ansvar gældende, finder jeg klart belyst ved kammeradvokatens undersøgelse. Der er ikke efter kammeradvokatens opfattelse grundlag for at iværksætte disciplinære skridt eller at tage andre forholdsregler ud over de tidligere nævnte anbefalinger over